

Учитель

№6 (307)

27 червня 2022 року
Видається з 1933 року

Газета Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

VIVAT БАКАЛАВРИ-2022 ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ!

Дозвольте привітати вас з знаменним днем у вашому житті.

Сьогодні ви отримаєте диплом бакалавра Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди.

Я уклінно дяkuю вам за те, що ви обрали місцем свого духового і професійного зростан-

ня саме наш Сковородинівський університет, у стінах якого панує енергія пізнання, творчості, натхнення, де кожен має всі можливості для свого саморозвитку.

На початку вашого навчання випали важкі випробування. Це декілька карантинів, а зараз — жорстка війна, яка тrise в нашій державі. Але незважаючи на ці складні обставини, нам удається озброїти вас міцними знаннями, уміннями, які обов'язково стануть у пригоді у вашому подальшому професійному житті.

Зразу знову буде стояти перед вами вибір, де продовжити навчання в магістратурі. Звичайно, я хочу вас запрости до нашого університету. Ми пропонуємо майже 50 освітніх програм, які дозволять вам здобути рівень

магістра, якисну освіту та стати висококваліфікованими фахівцями.

Шановні бакалаври, перед вами відкриваються нові можливості для навчання, для професійного розвитку. Сьогодні наша держава вже потребує талановитої молоді, яка буде забезпечувати нас всім необхідним для того, щоб мати омрію, охрінену благородством, професією вчителя, яка допоможе зберегти нашу державу, розвивати, розбуджувати та працювати з насінням, яке вирощуємо.

Запрошую вас до магістратури нашого університету!

Зі славою, шановні бакалаври!

З повагою —

ректор Юрій Бойчук

Незабутні студентські роки нашій бакалаврів!

Випуск — 2022

СУМНО РОЗЛУЧАТИСЬ З ALMA MATER

Чотири роки нашого студенченого життя промишну дуже швидко і не зупиняється ніколи.

Ганна Черенкова, Валерія Ковальова, фізико-матем. ф-т:

Починаючи з 1-го року навчання ми зрозуміли, що саме там, де потрібно. Незважаючи на те, що більшість часу вимісився дистанційно, студентські роки були насиченими великою кількістю яскравих моментів, які залишаються в нашій пам'яті назавжди: перші заліки та іспити, танці в аудиторіях, посиденьки в ідалі, свято «Студентська весна», цикл лекцій викладачів, бал на День студента...

Нац-ф-т для нас другою родиною, куди можна було звернутися за допомогою підтримкою. Одним із найяскравіших моментів, напевно, був дебют першошірокників, тому що сам під час підготовки до цього заходу наша група стала дружньою сім'єю. Задяки участі в студ. саморівдзуванні нам вдалося відділити табір для лідерів «Гайдарік» де була можливість дінати разом з багатьох нової, познайомитися з активістами інших ф-тів, цікавими викладачами нашого ун-ту. Цей досить спілкування та дружні звязки залишаються в наших сердцах на все життя.

Коли наш заклад працював у зміщенному режимі, ми продовжували збиратися групою, ф-том та організовувати різноманітні заходи: грати

Юлія Матей, історичний ф-т:

Сповсесна радост та неадейний бажання закарбувати ці відчуття у своєму серці, я пишу ці рядки. Третепний момент, перший державний іспит... Заходжу в Google Meet на бачу не просто членів кваліфікаційної комісії, а свою рідну родину, які проглядом усіх сучасників підтримували мене, надихали на нові звершенні, раділи моїм перемогам та співпереживали моїм поразкам. Другі родини, які без сумніву, з великим сторінкою книги мого життя. Другу родину, яка щодня створювала для нас своїх дітей, атмосферу радості, щастя, дружелюбності, турботи та позитиву.

Я відчайна до зможливості в університеті відчувати себе як у дома, затишно

із по-родинному теплом! Я відчина своїм викладачам за високий професіоналізм, за неоскінчний багаж знань, досвіду, індивідуальний підхід до кожного! Ви власним прикладом показували мені, що таке справжній Учитель, Наставник, Педагог. Я уявлення, що саме таким підхід до навчання та виховання зробили нас не лише освіченими та конкурентоспроміжними на ринку праці, а й людними, чесними, ширими, наполегливими. Ви завжди поруч, завжди підтримуєте, коригуєте та спрямовуєте на правильний шлях!

В університеті панує особливий атмосфера, тут прямо проводяться час. І досі не віриться, що ви пройшли 4 роки студ. життя. Я відчина рідною уніт за можливості проявити себе в різних сферах: науковій, творчій, волонтерській. Я безмежно рада, що можу бути частиною такої потужної системи вищої педагогічної освіти, які нації ун-т. Без передбачення можу сказати, що навчання в університеті стало, новим витробуванням, новою сторінкою у життеписі, яка була сповнена незабутніх вражень.

Але я на цьому не ставлю крапку!

До зустрічі, рідній Університет, у магістратурі!

Золотий фонд

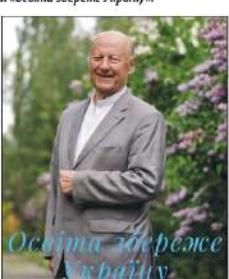
ПАМ'ЯТІ ІВАНА ФЕДОРОВИЧА ПРОКОПЕНКА

10 червня Сковородинівський ун-т започаткував Всеукраїнську премію «Освіта збереже Україну».

Учасники премії — представники педагогічного складу нашого славетного ун-ту: проф. Іван Федорович Прокопенко (10.06.1936–29.06.2021 рр.), який чотири десятиліття (1980–2020 рр.) незмінно очоловав ХНУ імені Г.С. Сковороди. Завдяки його неутомій діяльності та перетворився на справжній центр формування інтелектуальної еліти всієї України.

Офіційне відкриття перших Прокопенівських читань, розпочалося з вітального слова ректора Сковородинівського ун-ту проф. Юрія Бойчука, який зувахжив, що Іван Федорович був видатним організатором відцілу освіти в Україні, здійснив нецикнений внесок у підготовку багатьох поколінь учителів і виростив цілу плеяду талановитих педагогів. «Сьогодні ми будемо згадувати Івана Федоровича, говорити про те, скільки він зробив для підготовки вчительської еліти в нашій державі», — додає Юрій Дмитрович.

Спогадами про співвідповідь Івану Федоровичем поділилися: Президент НАНУ України, акад. Василь Кременъ, директорка Ін-ту пед. освіти і освіти дорослих НАНУ України, проф. Лариса Лук'янова,

мат. ф-ту проф. Наталія Пономарєвська та докт. каф. освітології та ПАПа Цапко; Іван Прокопенко — продовжує читати харківські традиції (модератори: декан укр. мовно-літературного ф-ту імені Г.Ф. Катківської Г.І. Голобородько та дідич) та історії України Інна Чернікова; «Сучасні проблеми підготовки педагогічної еліти в Україні і світі» (модератори: декан ф-ту початкової науки, проф. Тетяна Довженко та проф. каф. освітології та ПО Ольга Башкір).

Під час онлайн-конференції учасники наук. зібрання ділілись власними спогадами та улюбленими висловами Івана Федоровича, які вже стали відомими афоризмами: «Життя — це справа, яку ми зробимо існувати і чесно довести до кінця»; «Свое серце відаю людям і слідкую рідній Україні»; «Щасливий той, хто поєднав свою улюблену працю з супільню користю — це і є справжнє життя»; «Людям бути попугяями — це щастя, але я хочу бути корисним — це обов'язок»; «Освіта збереже Україну». Ректор Юрій Дмитрович засвічив, що ці мудрі слова особливо актуальні зараз. Вони зручні для нас дорогоці, якім треба жити й працювати.

Іван Федорович став взірцем для нас, своїм прикладом ми довіємо, що ми професії здійснюються, а усіх приходить до того, хто наполегливо працює й постійно самовдоскональється.

Сьогодні харківські читань проводяться максимум зусил, аби зберегти пам'ять уніт-і надіслані для України часи, забезпечити його успішний розвиток і продовжити реалізацію ідей і планів нашого імені Івана Федоровича Прокопенка.

Юлія Клименко, пер. Пресцентру ІУП

ВІХОВАННЯ МОЛОДІ

20 травня 2022 року ректору Юрію Бойчуку було присвоєне звання Почесного професора Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка.

За це рішення проголосували всі члени Вченого ради полтавського вишу. Під час урочистого академічного дипломом та маніфестом Почесного професора ПНПУ імені В.Г. Короленка Юрію Дмитровичу вручила ректор-професор Марія Григорівна.

Наші університети єднає міцна дружба та активна співпраця. А європейська практика присвоєння звання Почесного професора є невід'ємною складовою утвердження академічних свобод та університетських традицій.

Сковородинівці щиро вітають Юрія Дмитровича й змічати йому подальших наукових звершень творчих, здобутків під непереможним, мирним небом України!

Пресцентр

Щоденна робота

Заслужена нагорода

Анжела Денисенко, к. пед. н., доц. каф. освітології Інноваційного педагогічного інституту «Інститут освіти і міжнародного обміну»

Починаючи з літа 2014 року, Анжела активно займається волонтерською діяльністю, допомагає українським захисникам, входить до волонтерської групи «Help Army», є організаторкою «Музичного батальйончика», який за часів існування в соціальних мережах ун-ту публікувався відеоролики до членіжку «#Учителі», до конкурсу «Коли закінчиться війна», а також відеоролики до членіжку від нашої наукової бібліотеки #ЧитаймоСковороду.

Спогадами про співвідповідь Івану Федоровичем поділилися: Президент НАНУ України, акад. Василь Кременъ, директорка Ін-ту пед. освіти і освіти дорослих НАНУ України, проф. Лариса Лук'янова,

ЗВИЧАЙНІ ГЕРОЇ, АБО ДИВО НА ВАЛЕНТИНІВСЬКІЙ ВУЛИЦІ

Герої бувають яківсь, імена яких на слуху. А є герой, який просто служить своїй справі, незважаючи на ім'я: ніна не високу зарплату, ніна відсутність необхідного для роботи обладнання (они його купують самі), і навіть на війну... І їм вдається теорети діവ!

Один із таких героїв — Евген Тихонович Маличенко, директор баточного саду ХНПУ імені Г.С. Сковороди. Отже, знайомтесь! Гласово просимо:

Харків. ХНПУ. Корпус на вулиці Валентинівській. Там люди дінь у день, з року в рік праґають на роботу, навчання і навіть поза стравленням діво.

Серед повсякденності метушні та поспіху, серед спрості та тути вийти там відрізняється щось дивовижне — ботанічний сад, який не має аналогів в Україні та не лише в Україні. Унікальні рослини ростуть ніби самі по собі. Йотаке цілісність, які відрізняють цей сад від інших, заснована на складній ситуації в країні, в якій багато хто не може працювати. І стає зрозуміло, що поки є такі прості герої, праґатиме життя.

Ж. Козіна, проф.

Пленер

РЕПІН ОБ'ЄДНУЄ СВІТ

У центральному відкритому Міжнародному конкурсі-виставці «Дитячої та юнацької творчості «Репін об'єднує світ» взяли участь майже 250 учнів від 9 до 17 років та співдіячі ВНЗ від 18 до 20 років.

Творчі роботи надіслано з Харківською зокрема з М. Чугуєва, усіх провідних художників ВНЗ з Харкова, Полтавської, Чернівецької, Дніпропетровської, Сумської областей, Художнього університету Торонто (Канада), з Республіки Казахстан, з художніх студій Попіща, а також учнів з України, що опинилися в різних країнах ЄС, США, Канади та інших країн світу.

Наши студенти 1 та 2 курсів ф-ту мистецтв Олеся Усенікова, Софія Сагайдачна, Жанна Манкаускайте, Крістіна Васильченко, Юлія Самаріна, Anna Шаштых, незважаючи на складну ситуацію в країні, взяли участь у Репінському міжнародному пленері. Це їхній перший досвід участі в таких заходах, на жаль, у таких жахливих умовах. Але вони й нам,

досвідченим педагогам дають приклад саморганізації та віри в життя! Роботи цікаві. Наприклад, робота Крістіни Васильченко (див. фото) з паперу і кави... Це не тільки креативний підхід, а жить в бакання працювати та вчитися. У авторів просто не було фарб, пільг та іншої підтримки. Та якщо баканщо робити, завжди знайдеться можливість!

Я. Чеботова, ліс., квф., діпломант

ПОЕТИЧНА СТОРІНКА

«УМістечку» — таку назуває студентська газета ф-ту почтового навчання. Утриманому випуску надруковані вірші студентів, які роблять перші кроки в поезії.

ТРАВЕНЬ 2022

ГАЗЕТА "У МІСТЕЧКУ"

Студентська газета факультету почтового навчання

О. Бекетова

У той вечір ми разом смиглися, знов чекали наступного дня. Все так просто тоді діялося, Та, на жаль, почалася війна. Понешкодила згодіка вінка, юні долі й майбутні людей. І у дзеркалі постать блідна Не відводить з мене очей. Тені місця, хода неспінна Та усмішка незмінна лиця. Навіть інкіпітан смішно. Та кому жде радію ї? Мое місто палає невідповіно, А душа моя, наче криштал, Стала тріскатися, безумно, Шоб стати, немов та сталь. Я не знаю лицю свою долю І мені вже життя не жаль. До останнього моя і воло тут сходить, моя чистий криштал.

Я. Луб янія

За кожує смерть, що стала сі - віс. За кожне немовля, народжене в підвальні, За те, що сміг роз'єднати на довгий час. За небо, що вже мирним ми не бачим. — За все це ми НІКОЛІ не пробачим! За ті стражні горини, що змісьлись ми болу. Гадаючи, прохінемось чи ні. Й за ту постійну привогу, що вірується лиці на мої землі.

О. Саккер

Я вірю в перемогу, вірю в Бога, Я вірю в Україну, в рідину землю. Я вірю в нашу правду і свободу, Ми — вільні ми — єдині!

Онлайн-виставка

ДО 300-РІЧЧЯ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ

В Україні 2022 рік офіційно проголошений роком Григорія Сковороди, якому на державному рівні відзначають 300-ліття.

Студенти каф. образотворчого мистецтва натхнено й підідо готувалися до цієї значимої дати і разом з викладачами планували провести виставку живописних, графічних, а також студентських робіт декоративного мистецтва в музеї Харкова і області. Проте вогорівуться в наші плані знищено одну зі спаїваних святинь нашого краю, позбавивши художників, натхненних гением Сковороди, можливості експонувати свої твори в такому благословенному місці — умузейного українського філософа.

У них проти 7 травня 2022 р. окунути рапорт знищили Національний пітературно-меморіальний музей Григорія Сковороди, розташований у садибі Ковалинських (сел. Сковородинівка в Харківському обл.). Сама будівля музею була пам'яткою національного значення, адже в маєтку Ковалинських XVIII століття проживав український філософ, педагог, письменник

Григорій Савич Сковорода. І саме в селі Сковородинівка (до 1922 року — Пан-Іванівка), слобожанський Сократ і був похований.

У 1972 році на території маєтку відкрито Національний пітературно-меморіальний комплекс Г.С. Сковороди — будинок-музей, де зберігалися особисті речі Григорія Савича, книжки, картини, документи та унікальний парк з його особливою аурою. Багато вчених спеціально приїхали, щоб вивчати унікальні артефакти, пов'язані з особистістю філософа, поділитися на унікальну скрипку, якої торкалися руки Сковороди — мислителя й митця універсального типу.

Незважаючи на військові дії, постійні обстріли й значні руйнування Харківської, ми зібрали фото наших робіт та організували онлайн-виставку.

А після закінчення війни за згодою прапорщика музею ми подарували ці картини музею на знак нашої шані, якої достойній великий український мислитель і митець.

Т.В. Панько, д.л.н.,
канд. мистецтвознавства

Робота студентки Таїсії Канделаді

Інновації

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ Г.С. СКОВОРОДИ...

Блогер і коуч, фотограф-пейзажист і майстер стіліст, мандрівник і філософ... Не знає, чим'я першиє стало вам на думку, я а зараз про Григорія Савича.

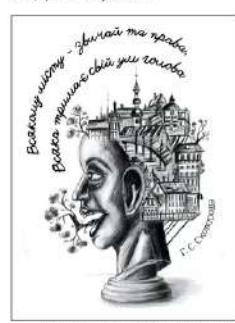
19 травня з приводом 3-хідний відбулися зустріч студентів українського мовно-літературного ф-ту та ф-ту психології, стає соціології та керівництва інновацій д. пед. докц. каф. освітології та інноваційної педагогіки Т.М. Собченко та О.М. Кін.

По-перше. 19 травня — День вишиванки. Історія вишиванки сягає чистисяко, вишиванкою прикрашали сів'я одяг наші предкі — скіфи. А сьогодні разом з Україною цей день святкувалося багато країн.

По-друге. наприкінці травня проводиться Тиждень науки. Тетяна Миколаївна та Олена Миколаївна підготували ілюстрацію і пінвалю на доповідь на тему «Цифрова компетентність майбутнього фахівця». Ми щодня користуємося соцмережами, онлайн-сервісами, «дріжджами Google». Відбувається активна дідиктизація суспільства, і сучасним учителям просто необхідно використовувати можливості цифрового світу.

По-третє. цього року відзначаємо 200-річний ювілей Григорія Савича Сковороди. «А яким би Григорій Савич

був блогером? — таке цікаве питання поставили нашими студентами. Тобто ми уявляли, як би Григорій Савич Сковорода жив в епоху дідиктизації. Слід відзначити, що завдання виявилось зовсім несхожим на інші — орігінальним, цікавим і сучасним.

Робота студентки Софії Сагайдачної

Стажування

НАУКОВІ СТУДІЇ В СТАРОДАВНЮМОУ ОЛОМОУЦІ

33.05 по 10.06.2022 року проф. каф. зарубіжної літератури та слов'янських мов імені проф. Михаїла Гетьмана О.В. Радуцького докц. каф. української мови Ю.М. Лебединського проходили стажування на кафедрі славістики (секція україністики) Університету ім. Ф.Піліп'яка в Оломоуці Чехія.

Це проект «Дієтичної освіти в кризових умовах» впроваджено вищою академічною радою освіти Чехії та українськими науково-педагогічними працівниками в різних регіонах нашої країни. Академічна мобільність викладачів під час війни в Україні — це можливість набути новий досвід, обмінятися думками, розповісти чеським колегам та студентам про те, що дійсно відбувається в нашій країні, як український народ може пропотісти російській агресії. Теми війни були постійною, не лише поза аудиторіями, але й на заняттях, офіційних заходах. Ми віднузли підтримку й банківським допомогам, чимось зарядили. Майже в есесах викладачі та студенти що відповідали українською мовою, працювали в інтернеті. Щиро дякуємо керівництву нашим колегам зуніверситету, зокрема проф. Антіп Містиславі Архангельській, що завідує секцією україністики за міжнародній, наукові та талановитій ф-т.

Чтоб поділитися особистими враженнями та розповісти про університет ім. Ф. Піліп'яка і чеське місто Оломоуць.

Головний корпус університету розташований у центрі міста в стародавній будівлі ХІІІ століття і має вигляд замку, храму, та і поряд з ним історичний палац надалі особливим атмосферою. Ліфт звисло, він піднімався відповідно. Але його змонтовано зновине зіпсував фасад. Коли ми потрапили під високу стелею цієї унікальної споруди, то вже спінислися за часівністю. Ключ до аудиторії, електронні, обладнання відсутні. На столях викладачів комп'ютер, інтерактивна дошка в кожній аудиторії. У коридорах бахчисвітова копіювана техніка. Книжки на палерів. Все в електронному вигляді.

Окрім корпусу — університетська бібліотека, друкарня та книжкові крамниці. Бібліотека також має інноваційне обладнання. Але першовіднінні студенти цікавилися не менше, ніж електронними. До реї, на кафедрі в шафах стоять зачитані томи української класики. Студенти знайомилися з творами Тараса Шевченка і Лея Українки, Пенаса Мирного та Михайла Коцюбинського. Ступінням з чеською молоді відувала, захотівши разом з іншими ділами.

О. Бекетова, доктор філософії

О. Бекетова, д